

Familie
zonder
Grenzen

December 1996

Advent-Kerstmis 1996.

Beste Ouders en Vrienden van F.z.G.,

Het einde van het jaar is in zicht.....
De Advent is daar.... Grootse dingen staan te gebeuren,
geuisloos.... Het Stalletje van Bethlehem heeft iets moois en
groots, omdat het de Heer Jezus herbergt, die terzelfdertijd God
en Mens is... Gekniel naast de kribbe is er zoveel dat
ons doet mijmeren.....

-Zo is er het leven van elk van ons, het verleden dat ons gelaat tekende, onze geboorte en ontwikkeling, vergezeld van de LIEFDE en de glimlach van dit KIND.

-Zo is er het jaar 1997 dat zich aankondigt, bedreigend en beloftevol. Economische, sociale, familiale, politieke, ethische en culturele problemen staan voor de deur. Talrijk zijn de uitdagingen en groot is telkens de inzet. Velen ervaren angst, ontmoediging, ontreddering tegenover een onzekere toekomst.

-Zo is er voor ons de dynamiek van het Voorlopige (uitdrukking van Broeder Roger Schutz van Taizé): de weg van geloof, hoop en liefde die elke dag weer moet ontdekt worden in het wezen van de alledaagse dingen.

In de schatkamer van ons geloof vinden we helaas geen concrete antwoorden of onmiddellijke oplossingen. Wij vinden er wel de KRACHT van een bescheiden Aanwezigheid, de vernietelheid van een Verlossende GLIMLACH, de volheid van een nooit geziene TEDERHEID, de gave van HOOP.

-Zo zijn er de kansen tot herbronning.... Talrijk zijn de retraitehuizen en bezinningsoorden die ons in de gelegenheid stellen om terug de weldoende invloed te ondergaan van de aanwezigheid en de werkzaamheid van de Heer in ons hart, om nieuw voedsel te geven aan onze inzet. Wij zweven niet in het ijle, maar worden omarmd door EEN ONEINDIGE LIEFDE. "Jij bent mijn geliefde zoon, mijn geliefde dochter": dat is de diepe waarheid waarmee ons persoonlijk, familiaal en beroepsleven moet doordrenkt zijn.

Beste Ouders en Vrienden van F.z.G., ik wens u een mooie **ADVENT** en een **JAAR 97** waarin de Heer u regelmatig komt bezoeken.

Wij behoren tot de uitverkorenen die geroepen zijn op weg te gaan naar het beloofde land, het land van vrijheid. Daarom wens ik u:

-dat de zin om u te bewegen groter mag zijn dan de neiging u tot zalig nietsdoen te laten verleiden,

-dat u kiest voor vertrouwen boven zekerheid,

-dat openheid en kritische bevraging de bovenhand halen op antwoorden voor alles,

in één woord, dat u in staat mag zijn elke dag Gods **GAVE** te ontvangen. Door Hem verzeker ik u van mijn gebed en van mijn vriendschap op deze weg.....

Zr. Anandi

P.S.: Op 13 december vertrek ik, samen met de Algemene Raad, naar Mumbai. Hier heeft begin januari een internationale ontmoeting plaats van onze Congregatie.

Het thema voor deze ontmoeting is:

"Leiderschap volgens het Evangelie in de Congregatie van de Dochters van het Kruis".

Wij stonden op de deelname van elke Zuster aan dit werk. Dankzij deze ruime samenwerking hopen de deelnemers door de ontmoeting te Mumbai:

-meer inzicht te krijgen in onze sterke en zwakke punten,

-te evalueren hoe het leiderschap wordt uitgeoefend,

-de rijkdom en de verscheidenheid van elke provincie te beoordelen,

-onze prioriteiten vast te leggen, waardoor een bezielende en praktische regelgeving kan worden uitgewerkt voor een efficiënt leiderschap volgens het Evangelie.

Daarnaast zullen wij ook de gelegenheid hebben om van dichtbij de realiteit in onze Indische Gemeenschappen te ervaren. Deze zullen elk het bezoek ontvangen van een lid van de verruimde Raad.

Zo zullen wij ook in de gelegenheid worden gesteld de projecten te bezoeken die door F.z.G. en *Aide à l'Enfance de l'Inde*, een Luxemburgse organisatie, worden gesteund.

Ik keer terug naar België op 28 februari 97, als het God belieft.

Zr. Anandi

FAMILIENIEUWS

GEBOORTEN: *Joachim, bij Yves en Sanggeta DOSIMONT-VAN NIEUWENHOVE
op 15 oktober 1996.

*Emilie, bij Guy en Martine ETIENNE-HANSE op 20 oktober 1996.

*Stan, bij Dhr. en Mw. KIRSCH-MARONG (G. H. Lux)
op 23 oktober 1996.

Welkom aan deze kinderen en gelukwensen aan hun ouders.

OVERLIJDEN : * Dhr. Robert JACQUEMIN,
echtgenoot van Christine Jacquemin-Langen,
vader van Benoît, Marie-Cécile en Francis,
op 17 november 1996.

Wij bieden de beproefde familie onze christelijke deelneming aan.

BRIEVEN uit...

...BYCULLA

.....Op dit ogenblik wordt hier in India het *Dussera*-feest gevierd (de overwinning van het goede op het kwade). Dit feest wordt gedurende negen nachten voorbereid. Die voorbereiding wordt *Navrathi* (negen nachten) genoemd.

Met rituele gebeden en folkloristische dansen in kleurrijke klederdracht wordt de godin *Durga-Mata* vereerd. Alles wordt feestelijk verlicht.

Ik vond dat de feesten dit jaar erg gecommmercialiseerd waren. Ook de politici hebben er zich laten opmerken. Zij denken er electoraal voordeel mee te doen door geld te geven voor de mooiste kostuums en verlichting!....

Zuster Bernardine F.C.

...MATIGARA

.....Ondanks onze 330 tot 340 patiënten werd een oproep gedaan om de kinderen en de zieken te verzorgen in de vluchtelingenkampen van Assam. De Budo-stammen hadden er de dorpen van de Adivasi overvallen, hun huizen geplunderd en verbrand. De mensen die waren weggevlucht hadden niets te eten en zagen hun kinderen sterven van de honger.

Er werden kampen gemaakt en twee van onze verpleegsters, een broeder Jezuïet en Zuster Geneviève zijn vertrokken om te helpen in de medische dienst ervan.

De regering, Moeder Theresa en verscheidene andere organisaties verleenden eveneens hulp. De plaatselijke bisschop deed een oproep aan alle religieuze Congregaties. Verschillende Zusters uit Mumbai zullen ons eveneens komen helpen.

Zuster Ivana F.C.

...ANKLESHWAR

Iedereen hier was gelukkig bij het zien van de foto's van Alonj en Bakrol in uw folder over de projecten van F.z.G.

Deze maand ben ik tweemaal in beide dorpen geweest en heb mij ervan kunnen vergewissen hoe het werk met de kinderen opschiet. Na de vakantie waren er veel nieuwe leerlingen. Er is wel wat tijd nodig om alles weer in de oude plooi te krijgen.

De kinderen en hun familie zijn erg dankbaar voor de hulp die zij ontvangen: twee maaltijden per dag... zodat zij kunnen studeren. Hun ouders kunnen hun dat niet geven.

Dit jaar hadden wij weinig regen. Er moet dan ook worden gevreesd dat er te weinig graan kan worden geoogst, met alle gevolgen hiervan voor de mensen.

Van harte Dank aan allen die langs *Familie zonder Grenzen* dit project door hun steun hebben mogelijk gemaakt.

Wijzelf en alle kinderen wensen u een gelukkig nieuwjaar!

Zuster Vimla F.C.

...ANDHERI (St. Catherine's Home)

Verslag over onze ervaringen met de prostituées die we hebben opgevangen.

Hier volgt dan het verslag van zes maanden ervaring met de 160 jonge meisjes die, beroofd van hun menselijke waardigheid, zonder thuis, zonder familie en zonder ontwikkeling in deze stad als prostituées werden uitgebuit. Deze meisjes zijn afkomstig uit het binnenland van diverse Indische staten en uit Nepal.

Voor ons verliepen de eerste dagen als een nachtmerrie. Wij wisten inderdaad niet hoe we zulke situatie moesten aanpakken. Deze meisjes waren, op vraag van de Rechter van het Hooggerecht van Bombay, bewaakt door de politie en geplaatst in verscheidene instituten die kinderen opvangen. De Rechter, zelf niet erg vertrouwd met de problematiek, drong aan op de rehabilitatie van de meisjes, maar noch de Gouverneur van de Staat noch het Departement voor Sociaal Welzijn hadden concrete plannen hiervoor.

De meisjes waren wel jong en mooi, maar dom en koppig. Zij wilden alleen maar zo vlug mogelijk terugkeren naar de bordelen waar zij voordien verbleven. Daar voelden ze zich immers het meest aanvaard. Zij verweten de politie dat die hen verplicht had hun persoonlijke bezittingen achter te laten, hen had geslagen en dat zij corrupt was. Zij verweten hun pooier geen eerlijk loon uit te betalen. Tenslotte verweten zij mij hun geen afdoend antwoord te kunnen geven en hen in het Home te willen houden.

Soms werden zij gewelddadig, beschadigden de meubels of smeedden plannen om te ontsnappen. Hun bewegingsvrijheid werd erg beknot door de politie die eiste dat zij slechts tot twee lokalen toegang hadden. Meestal weigerden zij de dagindeling te respecteren of deel te nemen aan de lessen die voor hen werden georganiseerd. Zij spraken maar over één ding: "Wanneer worden we nu eindelijk vrijgelaten?"

Tijdens ons contact met deze meisjes was het ons duidelijk dat het enkel in een geest van liefde en openheid van geest mogelijk was hen te aanvaarden zonder te veroordelen of te straffen voor wat zij deden. Wij leerden tolerant, geduldig en begripvol te zijn tegenover hun situatie nadat wij begrepen hadden hoe wreed het leven voor hen was geweest. Wij hebben onze taak als een uitdaging opgevat en hebben geleerd van hen te houden en voor hen ten dienste te staan. Geleidelijk ontstond er een vriendschapsband en toen zij tenslotte bij ons weggingen bleven wijzelf en het ganse Home verweesd achter.

Wij konden 120 meisjes plaatsen in tehuizen van de Staat en in Nepal, telkens in instellingen waarvan wij zeker waren dat zij er goed behandeld werden en dat al het mogelijke zou worden gedaan voor de reïntegratie in hun familie. Vierentwintig meisjes waren erin geslaagd te ontsnappen. Zij zijn waarschijnlijk teruggekeerd naar een bordeel in een andere stad. Eén meisje overleed aan aids en vijftien andere, die weigerden naar hun familie terug te keren, werden geplaatst in een aangepast tehuis van de Staat in Mundhva.

Wij zullen deze ervaring nooit vergeten: zowel de kinderen van het Home als wijzelf hebben geleerd onze deur wijd te openen om ons huis en ons leven te delen met deze kinderen en meisjes die worden uitgebuit en verworpen door de gemeenschap voor iets waaraan zij geen schuld hebben. Wij hebben geleerd nederiger te worden en onze ouders dankbaar te zijn voor de opvoeding die zij ons gaven, waardoor zulk een wrede toekomst ons bespaard bleef.

Wij hebben geleerd met anderen te werken voor de zaak van de prostituées. Uiteindelijk zijn wij allen hierdoor in onze Gemeente nader tot elkaar gekomen en werd ons geloof groter. Ook werd ons engagement steviger onderbouwd: Jezus zien en dienen in een lijdend mensdom.

SNEHA NILAYA: Woning van de Liefde

Toen wij ons twee jaar geleden bezonnen over de organisatie van ons Home, realiseerden wij ons dat er een dringende behoefte was aan de verzorging van kinderen met aids en dat er niemand was die zich hiermee bezighield.

Als Moeder Marie-Thérèse, de stichteres van onze Congregatie, in deze stad had geleefd, zo dachten wij, zou zij zeker deze kinderen in ons Home hebben opgenomen.

Op 8 september 11. werd deze droom werkelijkheid toen wij de toelating kregen een speciale zaal in te richten om die kinderen op te vangen.

Wij hebben het gebouw van de boerderij hersteld en aangepast. Wij hebben de lokalen geverfd en opgesmukt om er een comfortabel en veilig onderkomen voor de kinderen van te maken.

Het gebouw werd *SNEHA NILAYA* genoemd, wat betekent *Woning van de Liefde*. Er zijn nu 7 kinderen in opgenomen. Het kleinste is 2 maand en het oudste is 6 jaar. Het zijn alle lieve kinderen die ons veel warmte geven door hun onschuldige glimlach.

Zuster Rohini, F.C.

BELANGRIJK!

BELANGRIJK!

BELANGRIJK!

ABONNEMENTEN

Dit krantje wordt aan alle families en vrienden van Familie zonder Grenzen opgestuurd.
Het verbindt ons met elkaar en houdt u op de hoogte van onze werken in India.

U wenst het zeker nog te ontvangen in 1997!

Stort dan **250 frank** op rekening **240-0860784-10** van

Famille sans Frontières a.s.b.l.

En Hors Château, 49

4000 LIEGE

met de vermelding "Abonnement 97"

uiterlijk voor 31.01/1997.

En als uw goed hart er u toe aanzet om méér te geven, aarzel dan niet. Elk bedrag boven de 250 frank wordt automatisch gebruikt om onze projecten te financieren (zie verder).

DANK U !

ONZE PROJECTEN IN UITVOERING

Hieronder vindt u een samenvatting van onze projecten in India en hun financiering in 1996.

UW STEUN IN 1996 BEDROEG: **1.604.115 BEF**

... en dit dankzij uw giften bij gelegenheden als geboorten, huwelijken, enz...
uw aankopen in onze Indische winkel en
uw deelname aan onze activiteiten !

Wij hebben onze beloften kunnen waarmaken dankzij u!

Hiervoor danken wij u van harte in naam van allen aan wie onze steun ten goede kwam.

KUNNEN WIJ OOK IN 1997 OP U REKENEN ?

Al onze projecten zijn gepland op lange termijn. Wij hebben dus geen keus: wij **MOETEN** ze financieren!

Eén ontvangen frank = Eén gestorte frank

Onze werkingskosten worden beperkt tot een minimum. Onze boekhouding staat onder controle van het Ministerie van Financiën, dat ons ook machtigt fiscale attesten te verstrekken.

Dit verschaft u de zekerheid dat uw giften integraal aan India worden overgemaakt.

Voor elk project dat wij steunen eisen wij ter plaatse een verantwoordelijke die moet rekenschap geven van de uitgaven en de evolutie van het project moet volgen.

FISCALE ATTESTEN

Indien het totaal bedrag van uw gift minstens 1.000 frank bedraagt (in één of meer stortingen), ontvangt u van ons in februari 1997 een fiscaal attest dat u toelaat uw giften aan F.z.G. af te trekken van uw belastbaar inkomen 96 (aanslagjaar 97).

ONZE PROJECTEN in INDIA

Project n° 1: De dorpen BAKROL en ALONJ in de Staat Gujarat

verzorgen van de opleiding van 100 kinderen,
betalen van het loon van de leraars,
voeding van de kinderen van het internaat,
schooluitrusting.

442.000 BEF/jaar

Project n° 2: Dispensarium van ZANKHVAV in de Staat Gujarat

alsook oprichting van een fonds bestemd
voor de medische verzorging van de armen. **150.000 BEF/jaar**

Project n° 3: BYCULLA, aan de rand van Bombay

volledige opleiding van 70 meisjes tussen 5 en 16 jaar.
115.000 BEF/jaar

Project n° 4: GUNTUR in de Staat Andhra Pradesh

na de bouw van 4 schoolpaviljoenen gaan we
vanaf nu de wedden betalen van de leraars van
de Fatima Highschool. **204.000 BEF/jaar**

Project n° 5: Jesu Ashram van MATIGARA in West-Bengalen

ziekenhuis: strijd tegen TBC en lepra
verzorging van verschillende honderden patiënten elk jaar.
315.000 BEF/jaar

Andere projecten:

BARUIPUR: leerlingenbegeleiding	70.000 BEF/jaar
RAIPUR: sociale integratie van plattelandsvrouwen	30.000 BEF/jaar
ANDHERI: St. Catherine's Home	175.000 BEF/jaar
CALCUTTA: St. Vincent's Home	75.000 BEF/jaar
BANDRA: St. Joseph's Home	95.000 BEF/jaar

Ons Rekeningnummer: 240-0860784-10 t.n.v. Famille sans Frontières a.s.b.l.
En Hors Château 49
4000 LIEGE

Geldelijk Beheer: Rue du 8 Mai 5/B
4680 OUPEYE (Tel. en Fax 04/264.54.19)

Belgische Aanwezigheid op het Zilveren Jubileum van Jesu Ashram

Ons even voorstellen... Wij zijn een koppel als zovele. Vierentwintig jaar geleden adopteerden wij een meisje en drie jaar later een zoon. Zij waren beide afkomstig uit het St. Catherine's Home, Andheri. Om allerlei redenen namen we zelden deel aan de jaarlijkse bijeenkomsten van F.z.G. Dankzij het krantje van F.z.G. hielden we ons toch op de hoogte van de gebeurtenissen. Nu en dan wat financiële steun en dan, enkele jaren later een naam die ons beviel: MATIGARA. Waarom? God mag het weten... Wij wilden gewoon ergens persoonlijk en direct helpen.

Wij kregen regelmatig nieuws over de besteding van onze giften. Zonder elkaar te ontmoeten ontstond er geleidelijk een hechte band, terwijl wij onze bescheiden hulp verderzetten.

In 1995 werden wij door Broeder Bob uitgenodigd op het zilveren jubileum van de stichting van Jesu Ashram. Die uitnodiging werd driemaal herhaald!

Wij hadden er nooit aan gedacht om naar India te reizen. Die drievoudige uitnodiging en vooral de laatste hadden echter twijfel gezaaid. Wat te doen? Enerzijds wilden wij Broeder Bob een genoegen doen, maar anderzijds meenden we dat we beter wat meer financieel konden steunen inplaats van op reis te gaan. Na enkele telefoontjes, raadgevingen, en een analyse van onze financiële toestand besloten we om het dan toch maar te doen: we zouden op reis gaan gedurende een veertiental dagen, waarvan de helft een rondreis met een tour operator en de andere helft een verblijf in Jesu Ashram en in St. Catherine's Home... Wij zijn de Voorzienigheid dankbaar ons te hebben geholpen bij het zetten van die stap.

Jesu Ashram bevindt zich op 5 km van Siliguri, de luchthaven van Bagdogra, in West-Bengalen. De plaats strekt zich uit aan de oever van een brede rivier waaruit kinderen, vrouwen en mannen de ganse dag een soort silexstenen, sommige tot 40 cm in doormeter, naar de oever sleuren. Hier worden die stenen hoofdzakelijk door vrouwen tot grint verbrijzeld. Als hamer gebruiken zij een grote steen of een stuk ijzer. Dit slavenwerk doen zij soms tot veertien uren per dag, zeven dagen per week. Zij ontvangen hiervoor slechts 10 roepies per dag. In Calcutta kost een kilo rijst 6 roepies...

Een lange aarden weg voert de bezoeker eerst naar het dispensarium waar de uitwendige zieken worden verzorgd. Daarna bereikt hij de ontvangsthal, de refter, het verblijf van de staf, de zusters, het verplegend personeel. Hier achter liggen de ziekenzalen voor lepra- en TBC-patiënten (ongeveer 150 personen). Tenslotte zijn er de leef- en werkruimten: de weverij, de keukens, de tuinen, de hutten voor de allerarmsten...

Wanneer je deze mensen ziet, zinkt de moed je in de schoenen. Je kunt er niet bij dat zoveel fysisch geleden wordt op één kleine plek.

Maar je stemming slaat plots om wanneer diezelfde mensen je vriendelijk groeten, je danken voor je bezoek. Ze vragen je hoe je het maakt, naar je voornaam, van waar je komt, of je kinderen hebt... Zij nodigen je bij hen "thuis" uit: kamer, barak, hut van stro of van lompen... Door hun glimlach krijg je weer zin in het leven en geloof je weer in de naastenliefde. De angst maakt plaats voor blijdschap en enthousiasme wanneer je vaststelt dat deze mensen, ondanks hun fysisch lijden, veel meer bezitten dan jezelf.

Wij hebben onze reis verder gezet naar St. Catherine's Home. Ook hier werden we liefdevol en met dezelfde warmte door de Zusters en de kinderen ontvangen.

We zijn nu teruggekeerd in België en hebben de draad van de dagelijkse zorgen en taken weer opgenomen, zij het met een gans andere ingesteldheid.

Wij danken allen die ons hebben bijgestaan om deze reis te doen slagen: de Zusters Anandi, Angela en Arlinda, de heer en mevrouw Bawin. In 't bijzonder danken wij de mensen van Jesu Ashram: Broeder Bob, Zusters Ivana en Malika en de hele staf, alsook de Zusters Rohini, Dimple, enz.... van St. Catherine's Home. Wij hebben vergeten om alle namen te noteren...

Andrée en Daniël DE MEYER